

32003L0048

L 157/38

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

26.6.2003

DIREKTIVA SVETA 2003/48/ES
z dne 3. junija 2003
o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

27. novembra 2000, 13. decembra 2001 in 21. januarja 2003.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 94 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Členi 56 do 60 Pogodbe zagotavljajo prosti pretok kapitala.

(2) Dohodek od prihrankov v obliki plačil obresti na dolžniške terjatve predstavlja obdavčljiv dohodek za rezidente vseh držav članic.

(3) Na podlagi člena 58(1) Pogodbe imajo države članice pravico uporabiti ustrezne določbe svojega davčnega prava, v katerih so različno obravnavani davčni zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na kraj prebivališča ali kraj, v katerem je naložen njihov kapital, in sprejeti vse potrebne ukrepe za preprečevanje kršitev nacionalnih zakonov in drugih predpisov, zlasti na področju obdavčevanja.

(4) V skladu s členom 58(3) Pogodbe določbe davčnega prava držav članic, ki so namenjene preprečevanju zlorab ali goljufij, ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala in plačil, kot je določeno v členu 56 Pogodbe.

(5) Ker ni usklajevanja nacionalnih davčnih sistemov za obdavčevanje dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, še zlasti glede obravnavanja obresti, ki jih prejmejo nerezidenti, se rezidenti držav članic v državi članici, katere rezidenti so, pogosto lahko izognejo kakršnikoli obdavčitvi obresti, ki jih prejmejo iz druge države članice.

(6) Ta situacija povzroča izkrivljanje kapitalskih tokov med državami članicami, kar je nezdržljivo z notranjim trgov.

(7) Ta direktiva temelji na soglasju, ki ga je dosegel Evropski svet v Santa Maria da Feira 19. in 20. junija 2000 ter na sestankih Ekonomsko-finančnega sveta 26. in

(8) Končni cilj te direktive je omogočiti učinkovito obdavčevanje dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, plačanih v eni državi članici upravičenim lastnikom, ki so posamezniki rezidenti druge države članice, v skladu z zakonodajo slednje države članice.

(9) Cilj te direktive bo najlažje doseči z usmerjanjem na plačila obresti, ki jih nosilci gospodarske dejavnosti, ustanovljeni v državah članicah, izvedejo ali zagotovijo upravičenim lastnikom, ki so posamezniki, rezidenti druge države članice, ali v njihovo korist.

(10) Ker ni usklajevanja nacionalnih sistemov za obdavčevanje dohodka od prihrankov, države članice ne morejo v zadostni meri doseči ciljev te direktive in jih je zato lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz omenjenega člena se ta direktiva omejuje na minimalne zahteve za dosego teh ciljev in ne presega okvirov, ki so potrebni za ta namen.

(11) Plačilni zastopnik je nosilec gospodarske dejavnosti, ki plača ali zagotovi plačilo obresti v neposredno korist upravičenega lastnika.

(12) Pri opredelitvi pojma plačilo obresti in mehanizma plačilnega zastopnika se je treba po potrebi sklicevati na Direktivo Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ⁽⁴⁾.

(13) Obseg te direktive je treba omejiti na obdavčevanje dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti na dolžniške terjatve, pri čemer so med drugim izključena vprašanja v zvezi z obdavčevanjem pokojninskih prejemkov in prejemkov iz zavarovanja.

(14) Končni cilj učinkovitega obdavčevanja plačil obresti v državi članici, katere rezident je upravičeni lastnik za davčne namene, se lahko doseže z izmenjavo podatkov o plačilih obresti med državami članicami.

⁽¹⁾ UL C 270 E, 25.9.2001, str. 259.⁽²⁾ UL C 47 E, 27.2.2003, str. 553.⁽³⁾ UL C 48, 21.2.2002, str. 55.⁽⁴⁾ UL L 375, 31.12.1985, str. 3. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/108/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 41, 13.2.2002, str. 35).

- (15) Direktiva Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega in posrednega obdavčevanja ⁽¹⁾ že zagotavlja osnovo, na podlagi katere lahko države članice za davčne namene izmenjujejo podatke o dohodku, ki ga zajema ta direktiva. Poleg te direktive bi se navedena direktiva morala uporabljati za takšne izmenjave podatkov tudi v prihodnje, če ta direktiva od nje ne odstopa.
- (16) Avtomatična izmenjava podatkov o plačilih obresti, ki jih zajema ta direktiva, med državami članicami omogoča učinkovito obdavčevanje teh plačil v državi, katere rezident je upravičeni lastnik za davčne namene, v skladu z nacionalnimi zakoni te države. Zato je treba določiti, da se državam članicam, ki izmenjujejo podatke v skladu s to direktivo, ne sme dovoliti, da bi lahko uporabljale omejitve, ki jih za izmenjavo podatkov določa člen 8 Direktive 77/799/EGS.
- (17) Zaradi strukturnih razlik Avstrija, Belgija in Luksemburg ne morejo uvesti avtomatične izmenjave podatkov hkrati z ostalimi državami članicami. Ker davčni odtegljaj lahko zagotovi minimalno učinkovitost obdavčevanja, še posebej pri progresivni stopnji do 35 %, bi morale navedene tri države članice v prehodnem obdobju uvesti davčni odtegljaj na dohodek od prihrankov, ki jih zajema ta direktiva.
- (18) Da bi se izognili razlikam pri obravnavi, Avstriji, Belgiji in Luksemburgu ni treba uvesti avtomatične izmenjave podatkov preden Švicarska konfederacija, Kneževina Andora, Kneževina Lihtenštajn, Kneževina Monako in Republika San Marino ne zagotovijo učinkovite izmenjave podatkov o plačilih obresti na zahtevo.
- (19) Te države članice bi morale prenesti večji del prihodkov od omenjenega davčnega odtegljaja državi članici, katere rezident je upravičeni lastnik obresti.
- (20) Te države članice zagotovijo postopek, ki bo omogočal upravičenim lastnikom, ki so za davčne namene rezidenti drugih držav članic, da se izognejo obdavčitvi s tem davčnim odtegljajem tako, da pooblastijo svoje plačilne zastopnike, da poročajo o plačilih obresti, ali da predložijo potrdilo, ki ga izda pristojni organ države članice, katere rezidenti so za davčne namene.
- (21) Država članica, katere rezident je upravičeni lastnik za davčne namene, zagotovi odpravo dvojnega obdavčevanja plačil obresti, ki bi lahko bila posledica uvedbe tega davčnega odtegljaja v skladu s postopki, ki jih določa ta direktiva. To stori tako, da davčni odtegljaj odbije od davčne obveznosti na njenem ozemlju in da presežni znesek davčnega odtegljaja povrne upravičenemu lastniku. Namesto uporabe tega mehanizma davčnega odbitka lahko tudi odobri povračilo davčnega odtegljaja.
- (22) Za preprečevanje motenj na trgu se ta direktiva v prehodnem obdobju ne bi smela uporabljati za plačila obresti na določene oblike prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev.
- (23) Ta direktiva ne preprečuje državam članicam, da poleg davčnega odtegljaja iz te direktive pobirajo še druge oblike davčnega odtegljaja od obresti, ki nastanejo na njihovem ozemlju.
- (24) Dokler Združene države Amerike, Švica, Andora, Lihtenštajn, Monako, San Marino ter odvisna ali pridružena ozemlja držav članic ne sprejmejo ukrepov, ki so enakovredni ali enaki ukrepom iz te direktive, lahko beg kapitala v te države in ozemlja ogrozi dosego njenih ciljev. Zato je potrebno, da se direktiva začne uporabljati od datuma, ki je enak datumu, ko omenjene države in ozemlja začnejo uporabljati takšne ukrepe.
- (25) Komisija vsake tri leta poroča o izvajanju te direktive in predlaga Svetu potrebne spremembe za zagotovitev učinkovitega obdavčevanja dohodka od prihrankov ter odpravo nezaželenega izkrivljanja konkurence.
- (26) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, zlasti tista, ki jih priznava Listina o temeljnih pravicah Evropske unije –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Cilj

1. Končni cilj direktive je zagotoviti učinkovito obdavčevanje dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, plačanih v eni državi članici upravičenim lastnikom, ki so posamezniki in za davčne namene rezidenti druge države članice, v skladu z zakonodajo slednje države članice.

2. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da plačilni zastopniki, ustanovljeni na njihovem ozemlju, opravljajo vse naloge, potrebne za izvajanje te direktive, ne glede na kraj ustanovitve dolžnika iz dolžniške terjatve, ki prinaša obresti.

⁽¹⁾ UL L 336, 27.12.1977, str. 15. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

Člen 2

Opredelelitev upravičenega lastnika

1. V tej direktivi „upravičeni lastnik“ pomeni vsakega posameznika, ki prejme plačilo obresti ali posameznika, za katerega se zagotovi plačilo obresti, razen če predloži dokazilo, da obresti ni prejel v lastno korist ali da niso bile zagotovljene v njegovo korist, kar pomeni, da:

- (a) deluje kot plačilni zastopnik v smislu člena 4(1); ali
- (b) deluje v imenu pravne osebe, subjekta, katerega dobiček se obdavčuje po splošni ureditvi za podjetniško obdavčitev, KNPVP, priznan v skladu z Direktivo 85/611/EGS, ali subjekta iz člena 4(2) te direktive, pri čemer v zadnjem primeru naziv in naslov subjekta razkrije nosilcu gospodarske dejavnosti, ki izvrši plačilo obresti, ta pa te podatke sporoči pristojnemu organu države članice, kjer je ustanovljen, ali
- (c) deluje v imenu drugega posameznika, ki je upravičeni lastnik, in identiteto upravičenega lastnika razkrije plačilnemu zastopniku v skladu s členom 3(2).

2. Kadar ima plačilni zastopnik podatke, ki kažejo na to, da posameznik, ki prejme plačilo obresti ali za katerega se zagotovi plačilo obresti, ni nujno tudi upravičeni lastnik, in kadar se za navedenega posameznika ne uporablja nobeden od odstavkov 1(a) in 1(b), izvede vse razumne ukrepe za ugotovitev identitete upravičenega lastnika v skladu s členom 3(2). Če plačilni zastopnik ne more ugotoviti identitete upravičenega lastnika, zadevnega posameznika obravnava kot upravičenega lastnika.

Člen 3

Identiteta in rezidentstvo upravičenega lastnika

1. Vsaka država članica na svojem ozemlju sprejme in zagotovi uporabo potrebnih postopkov, ki plačilnemu zastopniku omogočajo identificirati upravičene lastnike in njihovo rezidentstvo za namene členov 8 do 12.

Takšni postopki so v skladu z minimalnimi standardi, določenimi v odstavkih 2 in 3.

2. Plačilni zastopnik ugotavlja identiteto upravičenega lastnika na podlagi minimalnih standardov, ki se razlikujejo glede na to, kdaj se vzpostavi razmerje med plačilnim zastopnikom in prejemnikom obresti, na naslednji način:

- (a) pri pogodbenih razmerjih, ki so bila sklenjena pred 1. januarjem 2004, plačilni zastopnik ugotavlja identiteto upravičenega lastnika, ki jo sestavljata njegovo ime in naslov, iz podatkov, ki jih ima na voljo, zlasti v skladu z veljavnimi

predpisi države, v kateri je ustanovljen, ter v skladu z Direktivo Sveta 91/308/EGS z dne 10. junija 1991 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ⁽¹⁾;

- (b) pri pogodbenih razmerjih, ki so bila sklenjena, ali pri transakcijah, ki so bile opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. januarja 2004 ali po njem, plačilni zastopnik ugotavlja identiteto upravičenega lastnika, ki jo sestavljajo njegovo ime, naslov in morebitna davčna identifikacijska številka, ki mu jo je dodelila država članica, katere rezident je za davčne namene. Ti podatki se ugotavljajo na podlagi potnega lista ali uradne osebne izkaznice, ki jo predloži upravičeni lastnik. Če v potnem listu ali na uradni osebni izkaznici ni naslova, se ta ugotavlja na podlagi katerega koli drugega dokazila o identiteti, ki ga predloži upravičeni lastnik. Če na potnem listu, na uradni osebni izkaznici ali na katerem koli drugem dokazilu o identiteti, po možnosti vključno s potrdilom o rezidentstvu za davčne namene, ki ga predloži upravičeni lastnik, davčna identifikacijska številka ni navedena, se identiteta dopolni z datumom in krajem rojstva upravičenega lastnika, ki se ugotovi iz potnega lista ali uradne osebne izkaznice.

3. Plačilni zastopnik ugotavlja rezidentstvo upravičenega lastnika na podlagi minimalnih standardov, ki se razlikujejo glede na to, kdaj se vzpostavi razmerje med plačilnim zastopnikom in prejemnikom obresti. Ob upoštevanju spodaj navedenih pogojev se šteje, da je rezidentstvo v državi, v kateri ima upravičeni lastnik stalni naslov:

- (a) pri pogodbenih razmerjih, ki so bila sklenjena pred 1. januarjem 2004, plačilni zastopnik ugotavlja rezidentstvo upravičenega lastnika iz podatkov, ki jih ima na voljo, zlasti v skladu z veljavnimi predpisi v državi, v kateri je ustanovljen, ter v skladu z Direktivo 91/308/EGS;
- (b) pri pogodbenih razmerjih, ki so bila sklenjena, ali pri transakcijah, ki so bile opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. januarja 2004 ali po njem, plačilni zastopnik ugotavlja rezidentstvo upravičenega lastnika na podlagi naslova, navedenega v potnem listu, na uradni osebni izkaznici ali, po potrebi, na podlagi drugega dokumentarnega dokazila o identiteti, ki ga predloži upravičeni lastnik, in skladno z naslednjim postopkom: pri posameznikih, ki predložijo potni list ali uradno osebno izkaznico, ki jo je izdala država članica, in ki izjavijo, da so rezidenti tretje države, se rezidentstvo ugotavlja na podlagi potrdila o davčnem rezidentstvu, ki ga izda pristojni organ tretje države, za katero posameznik trdi, da je njen rezident. Če posameznik takšnega potrdila ne predloži, se za državo rezidentstva šteje država članica, ki je izdala potni list ali drug uradni osebni dokument.

Člen 4

Opredelelitev plačilnega zastopnika

1. V tej direktivi „plačilni zastopnik“ pomeni vsakega nosilca gospodarske dejavnosti, ki plača ali zagotovi plačilo obresti v neposredno korist upravičenega lastnika, bodisi da je nosilec dolžnik terjatve, za katero se plačajo obresti, ali nosilec, ki po nalogu dolžnika ali upravičenega lastnika plača ali zagotovi plačilo obresti.

⁽¹⁾ UL L 166, 28.6.1991, str. 77. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 344, 28.12.2001, str. 76).

2. Vsak subjekt, ki je ustanovljen v državi članici, kateremu se plačajo obresti ali zagotovi plačilo obresti v korist upravičenega lastnika, se ob takem plačilu ali ob zagotovilu takega plačila šteje za plačilnega zastopnika. Ta določba se ne uporablja, če nosilec gospodarske dejavnosti na podlagi uradnih dokazil, ki jih ta subjekt predloži, utemeljeno domneva, da:

- (a) je subjekt pravna oseba, z izjemo pravnih oseb iz odstavka 5; ali
- (b) so dobički subjekta obdavčeni po splošni ureditvi za podjetniško obdavčitev; ali
- (c) je subjekt KNPVP, priznan v skladu z Direktivo 85/611/EGS.

Nosilec gospodarske dejavnosti, ki plača ali zagotovi plačilo obresti takšnemu subjektu, ki je ustanovljen v drugi državi članici in se po tem odstavku šteje za plačilnega zastopnika, sporoči naziv in naslov subjekta ter skupni znesek subjektu plačanih ali zagotovljenih obresti pristojnemu organu države članice, v kateri je ustanovljen, ta pa te podatke pošlje pristojnemu organu države članice, v kateri je subjekt ustanovljen.

3. Vendar ima subjekt iz odstavka 2 možnost, da se ga za namene te direktive obravnava kot KNPVP iz odstavka 2(c). To možnost lahko subjekt izkoristi tako, da nosilcu gospodarske dejavnosti predloži potrdilo, ki ga izda država članica, v kateri je subjekt ustanovljen.

Države članice določijo podrobna pravila glede te možnosti za subjekte, ki so ustanovljeni na njihovem ozemlju.

4. Kadar sta nosilec gospodarske dejavnosti in subjekt iz odstavka 2 ustanovljena v isti državi članici, ta država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da subjekt izpolnjuje vsa določila te direktive, kadar deluje kot plačilni zastopnik.

5. Pravne osebe, izvzete iz odstavka 2(a), so:

- (a) na Finskem: avoin yhtiö (Ay) in kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag in kommanditbolag;
- (b) na Švedskem: handelsbolag (HB) in kommanditbolag (KB).

Člen 5

Opredelitev pristojnega organa

V tej direktivi „pristojni organ“ pomeni:

- (a) za države članice katerikoli organ, o katerem so države članice uradno obvestile Komisijo;

- (b) za tretje države pristojni organ za dvostranske ali večstranske davčne konvencije ali če takega organa ni, tak drug organ, ki je pristojen za izdajo potrdil o rezidentstvu za davčne namene.

Člen 6

Opredelitev plačila obresti

1. V tej direktivi „plačilo obresti“ pomeni:

- (a) obresti, ki se plačajo ali pripišejo na račun in se nanašajo na dolžniške terjatve vseh vrst ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek od državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami od takih vrednostnih papirjev, obveznic ali zadolžnic; kazni zaradi zamude pri plačilu se ne štejejo za plačilo obresti;
- (b) obračunane ali h glavnici pripisane obresti pri prodaji, povračilu ali odkupu dolžniških terjatev iz točke (a);
- (c) dohodek, ki bodisi neposredno ali posredno preko subjekta iz člena 4(2) izvira iz plačila obresti in ki ga razdelijo:
 - (i) KNPVP, priznani v skladu z Direktivo 85/611/EGS,
 - (ii) subjekti, ki izpolnjujejo pogoje za možnost iz člena 4(3),
 - (iii) kolektivni naložbeni podjetji, ustanovljeni zunaj ozemlja iz člena 7;
- (d) dohodek, dosežen s prodajo, povračilom ali odkupom delnic ali enot v naslednjih podjetjih in subjektih, če ti neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih naložbenih podjetij ali subjektov, ki so navedeni spodaj, naložijo več kot 40 % svojih sredstev v dolžniške terjatve iz točke (a):
 - (i) KNPVP, priznani v skladu z Direktivo 85/611/EGS;
 - (ii) subjekti, ki izpolnjujejo pogoje za možnost iz člena 4(3);
 - (iii) kolektivni naložbeni podjetji, ustanovljeni zunaj ozemlja iz člena 7.

Države članice pa imajo možnost, da v opredelitev obresti vključijo dohodek iz točke (d) samo do zneska v višini dobička, ki neposredno ali posredno izvirajo iz plačil obresti v smislu točk (a) in (b).

2. V zvezi z odstavkom 1(c) in (d), kadar plačilni zastopnik nima podatkov o deležu dohodka, ki izvira iz plačil obresti, se celotni znesek dohodka šteje za plačilo obresti.

3. V zvezi z odstavkom 1(d), kadar plačilni zastopnik nima podatkov o odstotku sredstev, ki so bila naložena v dolžniške terjatve ali v delnice ali enote, kot se opredeljuje v omenjenem odstavku, se šteje, da ta odstotek presega 40 %. Kadar plačilni zastopnik ne more določiti zneska realiziranega dohodka upravičenega lastnika, se šteje, da je dohodek enak iztržku od prodaje, povračila ali odkupa delnic ali enot.

4. Kadar se obresti, kot so opredeljene v odstavku 1, plačajo ali pripišejo na račun subjekta iz člena 4(2), pri čemer ta subjekt ne izpolnjuje pogojev za možnost iz člena 4(3), se to šteje za plačilo obresti takšnega subjekta.

5. V zvezi z odstavkom 1(b) in (d) imajo države članice možnost, da od plačilnih zastopnikov na njihovem ozemlju zahtevajo obračun obresti v obdobju, ki ne sme presegati eno leto ter da tako obračunane obresti obravnavajo kot plačilo obresti, tudi če v tem obdobju ne pride do prodaje, odkupa ali povračila.

6. Z odstopanjem od odstavkov 1(c) in (d) imajo države članice možnost, da iz opredelitve plačila obresti izključijo dohodek iz navedenih določb od podjetij ali subjektov, ki so ustanovljeni na njihovem območju, če naložbe v dolžniške terjatve iz odstavka 1(a) takšnih subjektov ne presegajo 15 % njihovih sredstev. Enako imajo z odstopanjem od odstavka 4 države članice možnost, da iz opredelitve plačila obresti v odstavku 1 izključijo obresti, ki se plačajo ali pripišejo na račun subjekta iz člena 4(2), ki ne izpolnjuje pogojev za možnost iz člena 4(3) in je ustanovljen na njihovem ozemlju, če naložbe takega subjekta v dolžniške terjatve iz odstavka 1(a) ne presegajo 15 % njegovih sredstev.

Če država članica uporabi takšno možnost, je to zavezujoče za ostale države članice.

7. Odstotek iz odstavka 1(d) in odstavka 3 znaša od 1. januarja 2011 dalje 25 %.

8. Odstotki iz odstavka 1(d) in odstavka 6 se določajo glede na naložbeno politiko, kot jo opredeljujejo pravila sklada ali instrumenti o ustanovitvi zadevnih podjetij ali subjektov, in če te ne obstajajo, glede na dejansko sestavo sredstev zadevnih podjetij ali subjektov.

Člen 7

Ozemlje uporabe

Ta direktiva se uporablja za obresti, ki jih plača plačilni zastopnik, ki je ustanovljen na ozemlju, na katerega se nanaša Pogodba, na podlagi člena 299 Pogodbe.

POGLAVJE II

IZMENJAVA PODATKOV

Člen 8

Podatki, ki jih poroča plačilni zastopnik

1. Če je upravičeni lastnik rezident druge države članice kot je država članica, v kateri je ustanovljen plačilni zastopnik, so minimalni podatki, ki jih mora plačilni zastopnik poročati pristojnemu organu v državi članici, v kateri je ustanovljen, tile:

- (a) identiteta in rezidentstvo upravičenega lastnika, ugotovljena v skladu s členom 3;
- (b) naziv in naslov plačilnega zastopnika;
- (c) številka računa upravičenega lastnika ali, če nima računa, podatki o dolžniški terjatvi, iz katere izhajajo obresti;
- (d) podatki o plačilu obresti v skladu z odstavkom 2.

2. Minimalni podatki o plačilu obresti, ki jih mora poročati plačilni zastopnik, morajo biti razčlenjeni na naslednje skupine obresti in vsebovati:

- (a) v primeru plačila obresti v smislu člena 6(1)(a): znesek plačilnih ali pripisanih obresti;
- (b) v primeru plačila obresti v smislu člena 6(1)(b) ali (d): znesek obresti ali dohodka iz navedenih odstavkov ali skupni znesek iztržka od prodaje, odkupa ali povračila;
- (c) v primeru plačila obresti v smislu člena 6(1)(c): znesek dohodka iz navedenega odstavka ali skupni znesek razdelitve;
- (d) v primeru plačila obresti v smislu člena 6(4): znesek obresti, pripisan vsakemu članu subjekta iz člena 4(2), ki izpolnjujejo pogoje iz členov 1(1) in 2(1);
- (e) če država članica izkoristi možnost iz člena 6(5): znesek letno obračunanih obresti.

Države članice pa lahko omejijo minimalne podatke o plačilu obresti, ki jih mora poročati plačilni zastopnik, na skupni znesek obresti ali dohodka in na skupni znesek iztržka od prodaje, odkupa ali povračila.

Člen 9

Avtomatična izmenjava podatkov

1. Pristojni organ države članice plačilnega zastopnika sporoči podatke iz člena 8 pristojnemu organu države članice, katere rezident je upravičeni lastnik.

2. Sporočanje podatkov je avtomatično in se opravi vsaj enkrat letno v šestih mesecih po koncu davčnega leta države članice plačilnega zastopnika za vsa plačila obresti v tem letu.

3. Za izmenjavo podatkov po tej direktivi se uporabljajo določbe Direktive 77/799/EGS, če določbe te direktive od njih ne odstopajo. Za podatke, ki jih je treba priskrbeti v skladu s tem poglavjem, pa se člen 8 Direktive 77/799/EGS ne uporablja.

— datum, na katerega Svet soglasno sklene, da so Združene države Amerike zavezane k izmenjavi podatkov na zahtevo, kot je opredeljena v Vzorčnem sporazumu OECD, o plačilnih obrestih, kot so opredeljene v tej direktivi, ki jih plačilni zastopniki, ustanovljeni na njihovem ozemlju, izvršijo upravičeni lastnikom, ki so rezidenti na ozemlju, na katerega se nanaša direktiva.

3. Po končanem prehodnem obdobju morajo Belgija, Luksemburg in Avstrija začeti uporabljati določbe iz poglavja II ter prenehati uporabljati davčni odtegljaj in delitev dohodkov iz člena 11 in 12. Če se v prehodnem obdobju Belgija, Luksemburg ali Avstrija odločijo za uporabo določb iz poglavja II, prenehajo uporabljati davčni odtegljaj in delitev dohodkov iz členov 11 in 12.

Člen 11

Davčni odtegljaj

POGLAVJE III

PREHODNE DOLOČBE

Člen 10

Prehodno obdobje

1. V prehodnem obdobju, ki se začne z dnem iz člena 17(2) in (3), ter ob upoštevanju člena 13(1), Belgiji, Luksemburgu in Avstriji niso dolžne uporabljati določb iz poglavja II.

Navedene države pa prejemajo podatke od drugih držav članic v skladu s poglavjem II.

V prehodnem obdobju je cilj te direktive zagotoviti minimalno stopnjo učinkovitega obdavčevanja prihrankov v obliki plačil obresti, ki se v državi članici plačajo upravičeni lastnikom, ki so posamezniki in za davčne namene rezidenti druge države članice.

2. Prehodno obdobje se konča ob koncu prvega polnega proračunskega leta po kasnejšem izmed naslednjih datumov:

— datum začetka veljavnosti sporazuma med Evropsko skupnostjo na podlagi soglasne odločitve Sveta in zadnjo izmed Švicarske konfederacije, Kneževine Lihtenštajn, Republike San Marino, Kneževine Monako in Kneževine Andora, ki določa izmenjavo podatkov na zahtevo, kot je opredeljena v Vzorčnem sporazumu OECD o izmenjavi podatkov v davčnih zadevah z dne 18. aprila 2002 (v nadaljnjem besedilu: „Vzorčni sporazum OECD“), v zvezi s plačili obresti, kot so opredeljene v tej direktivi, ki jih plačilni zastopniki, ustanovljeni na zadevnih ozemljih, izvršijo upravičeni lastnikom, ki so rezidenti na ozemlju, na katerega se nanaša direktiva, skupaj s hkratno uvedbo davčnega odtegljaja od takšnih plačil po določenih stopnjah za ustreznega obdobja iz člena 11(1) v teh državah,

1. Če je upravičeni lastnik rezident države članice, ki ni država članica, v kateri je ustanovljen plačilni zastopnik, Belgija, Luksemburg in Avstrija v prehodnem obdobju iz člena 10 pobirajo davčni odtegljaj po stopnji 15 % v prvih treh letih prehodnega obdobja, po stopnji 20 % v nadaljnjih treh letih in nato po stopnji 35 %.

2. Plačilni zastopnik pobira davčni odtegljaj na naslednji način:

(a) v primeru plačila obresti v smislu člena 6(1)(a): od zneska plačanih ali pripisanih obresti;

(b) v primeru plačila obresti v smislu člena 6(1)(b) ali (d): od zneska obresti ali dohodka iz navedenih odstavkov ali z enakovredno dajatvijo na skupni znesek iztržka od prodaje, odkupa ali povračila, ki bremeni prejemnika;

(c) v primeru plačila obresti v smislu člena 6(1)(c): od zneska dohodka iz navedenega odstavka;

(d) v primeru plačila obresti v smislu člena 6(4): od zneska obresti, pripisanih vsakemu članu subjekta iz člena 4(2), ki izpolnjujejo pogoje iz členov 1(1) in 2(1);

(e) če država članica izkoristi možnost iz člena 6(5): od zneska letno obračunanih obresti.

3. Za namene točke (a) in (b) odstavka 2 se davčni odtegljaj pobira sorazmerno dolžini obdobja, v katerem je upravičeni lastnik imel dolžniško terjatev. Kadar plačilni zastopnik na podlagi podatkov, ki jih ima na voljo, ne more ugotoviti dolžine obdobja, v katerem je upravičeni lastnik imel terjatev, šteje, da je upravičeni lastnik imel terjatev ves čas njenega obstoja, razen če upravičeni lastnik ne predloži dokazila o datumu pridobitve terjatve.

4. Obdavčenje z davčnim odtegljajem v državi članici plačilnega zastopnika državi članici, katere rezident je upravičeni lastnik za davčne namene, ne preprečuje obdavčevanja dohodka v skladu z njeno nacionalno zakonodajo, ob upoštevanju Pogodbe.

5. V prehodnem obdobju lahko države članice, ki pobirajo davčni odtegljaj, določijo, da se nosilec gospodarske dejavnosti, ki plača ali zagotovi obresti subjektu iz člena 4(2), ki je ustanovljen v drugi državi članici, šteje za plačilnega zastopnika namesto subjekta in odtegne davek od teh obresti, razen če se subjekt ni uradno strinjal, da se podatki o njegovem nazivu, naslovu in skupnem znesku plačanih ali zagotovljenih obresti sporočijo v skladu z zadnjim pododstavkom člena 4(2).

Člen 12

Delitev prihodkov

1. Države članice, ki pobirajo davčni odtegljaj v skladu s členom 11(1), obdržijo 25 % prihodkov in ostalih 75 % prihodkov prenesejo državi članici, katere rezident je upravičeni lastnik obresti.

2. Države članice, ki pobirajo davčni odtegljaj v skladu s členom 11(5), obdržijo 25 % prihodkov in ostalih 75 % prenesejo ostalim državam članicam, sorazmerno s prenosi, izvedenimi v skladu z odstavkom 1 tega člena.

3. Takšni prenosi se izvršijo najpozneje v šestih mesecih po koncu davčnega leta države članice plačilnega zastopnika v primeru odstavka 1 ali države članice nosilca gospodarske dejavnosti v primeru odstavka 2.

4. Države članice, ki pobirajo davčni odtegljaj, sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo pravilno delovanje sistema delitve prihodkov.

Člen 13

Izjeme pri postopku davčnega odtegljaja

1. Države članice, ki pobirajo davčni odtegljaj v skladu s členom 11, predpišejo enega ali oba izmed naslednjih postopkov, po katerih lahko upravičeni lastnik zahteva, da se davek ne odtegne:

(a) postopek, ki omogoča, da upravičeni lastnik izrecno pooblasti plačilnega zastopnika za poročanje podatkov v skladu s poglavjem II, pri čemer takšno pooblastilo zajema vse obresti, ki jih upravičenemu lastniku plača ta plačilni zastopnik; v takšnih primerih se uporabljajo določbe člena 9;

(b) postopek, ki zagotavlja, da se davek ne odtegne, če upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži potrdilo, ki se glasi na njegovo ime in ga je izdal pristojni organ države članice, katere rezident je upravičeni lastnik za davčne namene, v skladu z odstavkom 2.

2. Na zahtevo upravičenega lastnika pristojni organ države članice, katere rezident je za davčne namene, izda potrdilo, ki vsebuje:

(a) ime, naslov in davčno ali drugo identifikacijsko številko ali, če takšna številka ne obstaja, datum in kraj rojstva upravičenega lastnika;

(b) naziv in naslov plačilnega zastopnika;

(c) številko računa upravičenega lastnika ali, če račun ne obstaja, podatke o vrednostnem papirju.

Takšno potrdilo velja v obdobju, ki ni daljše od treh let. Potrdilo se izda vsakemu upravičenemu lastniku, ki ga zahteva, v dveh mesecih od vložitve take zahteve.

Člen 14

Odprava dvojnega obdavčevanja

1. Država članica, katere rezident je upravičeni lastnik za davčne namene, zagotovi odpravo dvojnega obdavčevanja, ki bi bilo lahko posledica uvedbe davčnega odtegljaja iz člena 11, v skladu z določbami odstavkov 2 in 3.

2. Če je bil od obresti, ki jih je prejel upravičeni lastnik, v državi članici plačilnega zastopnika odtegnjen davek, država članica, katere rezident je upravičeni lastnik za davčne namene, v skladu s svojo nacionalno zakonodajo prizna davčni odbitek v višini davčnega odtegljaja. Kadar ta znesek presega znesek davčne obveznosti v skladu z njeno nacionalno zakonodajo, država članica rezidentstva za davčne namene upravičenemu lastniku povrne presežni del davčnega odtegljaja.

3. Če so bile poleg davčnega odtegljaja iz člena 11 obresti, ki jih je prejel upravičeni lastnik, obdavčene še s katero koli drugo obliko davčnega odtegljaja in je država članica, katere rezident je za davčne namene, v skladu s svojo zakonodajo ali konvencijami o izogibanju dvojnega obdavčevanja priznala odbitek davka za takšen davčni odtegljaj, se takšen davčni odtegljaj odbije pred uporabo postopka iz odstavka 2.

4. Država članica, katere rezident je upravičeni lastnik za davčne namene, lahko mehanizem davčnega odbitka iz odstavkov 2 in 3 nadomesti s povračilom davčnega odtegljaja iz člena 11.

Člen 15

Prenosljivi dolžniški vrednostni papirji

1. V prehodnem obdobju iz člena 10, vendar najpozneje do 31. decembra 2010, se domače in mednarodne obveznice ter drugi prenosljivi dolžniški vrednostni papirji, ki so bili prvič izdani pred 1. marcem 2001 ali za katere so prvotne prospekte za izdajo pred tem datumom odobrili pristojni organi v smislu Direktive Sveta 80/390/EGS ⁽¹⁾ ali odgovorni organi tretjih držav, ne štejejo za dolžniške terjatve v smislu člena 6(1)(a), če od vključno 1. marca 2002 ni bila več izdana nobena izdaja takšnih prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev. Če pa bi se prehodno obdobje iz člena 10 nadaljevalo tudi po 31. decembru 2010, se določbe tega člena še naprej uporabljajo samo za takšne prenosljive dolžniške vrednostne papirje:

- ki vsebujejo klavzulo o obrutjenju in predčasnem odkupu, ter
- kadar je plačilni zastopnik, kot ga opredeljuje člen 4, ustanovljen v državi članici, ki uporablja davčni odtegljaj iz člena 11 in ta plačilni zastopnik plača ali zagotovi plačilo obresti v neposredno korist upravičenega lastnika, ki je rezident druge države članice.

Če država ali z njo povezan subjekt, ki deluje kot organ oblasti ali katerega vloga je priznana z mednarodno pogodbo, kot je opredeljeno v prilogi, na dan 1. marca 2002 ali po njem izda dodatno izdajo prej omenjenega prenosljivega dolžniškega vrednostnega papirja, se celotna izdaja takšnega vrednostnega papirja, ki je sestavljena iz prvotne izdaje in vseh dodatnih izdaj, šteje za dolžniško terjatev v smislu člena 6(1)(a).

Če katerikoli drug izdajatelj, ki ni zajet v drugem pododstavku, na dan 1. marca 2002 ali po njem izda dodatno izdajo prej omenjenega prenosljivega dolžniškega vrednostnega papirja, se takšna dodatna izdaja šteje za dolžniško terjatev v smislu člena 6(1)(a).

2. Nobena določba tega člena ne preprečuje državam članicam obdavčevanje prihodka od prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev iz odstavka 1 v skladu s svojo nacionalno zakonodajo.

POGLAVJE IV

RAZNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 16

Drugi davčni odtegljaji

Ta direktiva ne preprečuje državam članicam, da pobirajo druge oblike davčnega odtegljaja, različne od davčnega odtegljaja iz člena 11, v skladu s svojo nacionalno zakonodajo ali konvencijami o izogibanju dvojnega obdavčevanja.

⁽¹⁾ UL L 100, 17.4.1980, str. 1. Direktiva je bila razveljavljena z Direktivo 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 184, 6.7.2001, str. 1).

Člen 17

Prenos

1. Države članice do 1. januarja 2004 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice te določbe uporabljajo od 1. januarja 2005 pod pogojem, da:

- (i) Švicarska konfederacija, Kneževina Lihtenštajn, Republika San Marino, Kneževina Monako in Kneževina Andora z istim dnem uporabljajo ukrepe, ki so enakovredni ukrepom iz te direktive, skladno s sporazumi, ki jih te države sklenejo z Evropsko skupnostjo na podlagi soglasne odločitve Sveta;
- (ii) so v veljavi vsi sporazumi ali drugi dogovori, ki zagotavljajo, da vsa odvisna ali pridružena ozemlja (Kanalski otoki, otok Man in odvisna ali pridružena ozemlja v Karibskem morju) z istim dnem uporabljajo avtomatično izmenjavo podatkov na enak način kot je določeno v poglavju II te direktive (ali v prehodnem obdobju, ki ga določa člen 10, uporabljajo davčni odtegljaj pod enakimi pogoji, kot jih vsebujeta člena 11 in 12).

3. Svet vsaj šest mesecev pred 1. januarjem 2005 soglasno odloči ali bo izpolnjen pogoj iz odstavka 2, pri čemer upošteva datume začetka veljavnosti ustreznih ukrepov v zadevnih tretjih državah in odvisnih ali pridruženih ozemljih. Če Svet ne odloči, da bo pogoj izpolnjen, na predlog Komisije soglasno določi nov datum za namene odstavka 2.

4. Države članice sprejmejo potrebne določbe za uskladitev s to direktivo in se v njih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

5. Države članice o tem takoj obvestijo Komisijo in ji sporočijo glavne določbe nacionalne zakonodaje, ki jo sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva, ter primerjalno tabelo med to direktivo in sprejetimi nacionalnimi predpisi.

Člen 18

Pregled

Komisija o izvajanju te direktive poroča Svetu vsake tri leta. Na podlagi teh poročil Komisija po potrebi predlaga Svetu spremembe direktive, ki se izkažejo za potrebne za zagotovitev bolj učinkovitega obdavčevanja prihodka od prihrankov ter za odpravo nezaželenega izkrivljanja konkurence.

Člen 19**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati 20. dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 20**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourggu, 3. junija 2003

Za Svet

Predsednik

N. CHRISTODOULAKIS

PRILOGA

SEZNAM POVEZANIH SUBJEKTOV IZ ČLENA 15

Za namene člena 15 se za „povezan subjekt, ki deluje kot organ oblasti ali katerega vlog priznava mednarodna pogodba“ štejejo naslednji subjekti:

— subjekti v Evropski uniji:

Belgija	Vlaams Gewest (Flamska regija) Région bruxelloise/Brussels Gewest (Bruseljska regija) Vlaamse Gemeenschap (Flamska skupnost) Région wallonne (Valonska regija) Communauté française (Francoska skupnost) Deutschsprachige Gemeinschaft (Nemško govoreča skupnosti)
Španija	Xunta de Galicia (Reginalni zakonodajni svet Galicije) Junta de Extremadura (Regionalni zakonodajni svet Extremadure) Junta de Castilla-León (Regionalni zakonodajni svet Castille-León) Govern de les Illes Balears (Vlada Balearskih otokov) Generalitat de Valencia (Avtonomna vlada Valencije) Gobierno de las Islas Canarias (Vlada Kanarskih otokov) Gobierno de Murcia (Vlada Madrida) Diputación Foral de Guipúzcoa (Regionalni svet Guipúzcoe) Diputación Foral de Alava (Regionalni svet Alave) Ayuntamiento de Barcelona (Svet mesta Barcelona) Cabildo Insular de Tenerife (Otoški svet Tenerifeja) Instituto Catalán de Finanzas (Finančna institucija Katalonije)Junta de Andalucía (Regionalni zakonodajni svet Andaluzije) Junta de Castilla-La Mancha (Regionalni zakonodajni svet Castille-La Mancha) Gobierno Foral de Navarra (Regionalna vlada Navarre) Generalitat de Catalunya (Avtonomna vlada Katalonije) Diputación General de Aragón (Regionalni svet Aragona) Gobierno de Murcia (Vlada Murcie) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Vlada avtonomne skupnosti Baskije) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Regionalni svet Vizcaye) Ayuntamiento de Madrid (Svet mesta Madrid) Cabildo Insular de Gran Canaria (Otoški svet Gran Canarie) Instituto de Crédito Oficial (Javna kreditna institucija) Instituto Valenciano de Finanzas (Finančna institucija Valencije)
Grčija	(Državna telekomunikacijska organizacija) (Javno elektrogospodarstvo) (Državne železnice)
Francija	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES)(Sklad za odkup socialnega dolga)L'Agence française de développement (AFD)(Francoska razvojna agencija) Caisse Nationale des Autoroutes (CNA)(Državni sklad za avtoceste) Charbonnages de France (CDF)(Francoska uprava za premog)Réseau Ferré de France (RFF)(Francoske železnice) Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP)(Državna pomoč pariškim bolnišnicam) Entreprise minière et chimique (EMC)(Podjetje za rudarstvo in kemikalije)
Italija	Regije Province Občine Cassa Depositi e Prestiti (Sklad za depozite in posojila)
Portugalska	Região Autónoma da Madeira (Avtonomna regija Madeire) Região Autónoma dos Açores (Avtonomna regija Azorskih otokov) Občine

— mednarodni subjekti:

Evropska banka za obnovo in razvoj

Evropska investicijska banka

Azijska razvojna banka

Afriška razvojna banka

Svetovna banka/Mednarodna banka za obnovo in razvoj/Mednarodni denarni sklad

Mednarodna finančna korporacija

Medameriška razvojna banka

Sklad Sveta Evrope za socialni razvoj

Euratom

Evropska skupnost

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andska razvojna korporacija)

Eurofima

Evropska skupnost za premog in jeklo

Nordijska investicijska banka

Karibska razvojna banka

Določbe člena 15 ne vplivajo na mednarodne obveznosti, ki jih imajo države članice do zgoraj navedenih mednarodnih subjektov.

— subjekti v tretjih državah:

Subjekti, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. subjekt se po nacionalnih merilih jasno šteje za osebo javnega prava;
 2. takšna oseba javnega prava je netržni proizvajalec, ki upravlja in financira skupino dejavnosti, predvsem dobavo netržnega blaga in storitev, ki so namenjene v korist skupnosti in ki jih dejansko nadzira država;
 3. takšna oseba javnega prava v velikem obsegu in redno zadolžuje;
 4. zadevna država lahko jamči, da takšna oseba javnega prava v primeru klavzul o obrutenju ne bo izvedla predčasnega odkupa.
-